

Prins Charming gezocht

TRISTAN

**Opgedragen aan Ronnie Sewratan-Vernes en Jasper
Vernes-Sewratan. Slachtoffers van zinloos geweld en homofobie.
Een gezellig avondje uit veranderde in een nachtmerrie.
Doe een ander niet aan, wat je niet wil dat jou dat overkomt en
respecteer elkaar, zoals je ook zelf gerespecteerd wilt worden**

Schrijver: TRISTAN

Coverontwerp: RDN-Stock project

Pexels

ISBN: 9789464857498

© TRISTAN

HOOFDSTUK 1

Langzaam maar zeker sluipt de vroege morgen van donderdag vier januari dichterbij. Het is nog net geen vijf uur en het heeft de gehele nacht flink gesneeuwd. Daarna gevrozen en er dansen nog steeds sneeuwvlokken omlaag voor het raam. Het is dus bitterkoud voor wie er straks op uit moet, naar school of zo.

Tristan Amadeus Mozart van der Linde slaapt nog vredig, zijn ademhaling is het enige geluid en de slaapkamer is in schemering gehuld. Zijn bed staat tegen de verwarming en af en toe maakt dit bizarre geluiden, als een walvis diep onder zee.

Op het nachtkastje pronkt een antieke Tiffany schemerlamp naast een wekker. Er leunt een envelop tegenaan met zijn naam, de afzender een beroemde Engelse balletschool.

Er ligt ook een mobiel. Als het scherm oplicht door een bericht, beschijnt dat het gezicht van de slapende jongen. Het blauwe licht danst over zijn vuurrode haren en Canon D van Johann Pachelbel, een aangename klassieke melodie, verstoort de stilte. Tristan schrikt wakker van de tune en opent geërgerd zijn ogen. ‘Shit! Hou alsjeblieft op, stom ding,’ steunt hij en draait op zijn buik. Moeizaam kruipt hij omhoog uit de dichtgetrokken dekens. Doet de lamp aan en schuift verwarde haren van zijn gezicht.

‘Jeetjemina, het is pas vijf uur,’ kermt hij. Normaal gaat de wekker om half zeven af en pas kwart voor acht moet hij op de Art-Dance zijn.

‘Wat afgrijselijk vroeg,’ klaagt hij. ‘Welke malloot maakt me nou wakker. Ik droomde net zo fijn.’ Met diepe zucht gaat hij overeind zitten, pakt zijn mobiel van het nachtkastje en stopt de ringtone. Hij heeft een whatsapp gekregen en kijkt naar wie degene is die zijn nachtrust verstoort. Meteen verdwijnt zijn ergernis en hij mompelt. ‘Ach, het is Kittykat.’

Een paar weken geleden begonnen berichtjes met lieve complimenten. De afzender anoniem. Dus geheel onverwachts heeft hij zomaar een geheime aanbieder gekregen. Misschien een meisje, hoewel hij liever hoopt op een knappe jongen. Hij leest de whatsapp.

Kittykat. “Hartelijk gefeliciteerd, lieve Tristan met je zeventiende verjaardag. Het is een Sunny Day in Enschede, want jij bent jarig.” Daaronder pronken harten, bloemen, een hoedje met slingers en gouden sterren.

‘Jarig, wauw, dat is waar ook. Ik ben jarig,’ knikt Tristan verheugd en hij kijkt op. Tegenover hem hangt een spiegel met vergulde lijst. Eronder

staat een barok tafeltje, met een groene kan vol gedroogde bloemen in pasteltinten. Ernaast wat beeldjes van markiezen en balletdansers.

Wat het meeste opvalt aan Tristan is een kleur die doet denken aan een laaiend vuur, want zijn lange haren hebben een prachtige donkerrode gloed. Dromerig houdt Tristan het gezicht schuin. Het groene slaapshirt wat hij aanheeft, reikt tot aan zijn knieën en heeft een print van slapende beertjes in een hangmat. Door het motief van een pauw op zijn deken lijkt hij op een bed vol veren te zitten.

Eindelijk jarig, knikt Tristan tevreden, hij neemt zichzelf op in de spiegel zitten en geniet van de lengte van zijn haar. Jongens vinden het belachelijk dat het al zo lang gegroeid is dat het tot over het midden van zijn rug hangt. Dat kan hem niets schelen. Hij houdt van lang haar.

‘Zeg, weet je wat,’ knikt Tristan zichzelf toe. ‘Ik ben jarig!’

Hm, hij vindt zich er eigenlijk net zo uitzien, dan toen hij zestien was. Tevreden knikt het spiegelbeeld terug. Zijn ogen hebben een zeer bijzondere kleur, grijsgroen als van een stormachtige zee. Zijn huid is roomblank, zoals veel roodharige hebben met hier en daar wat sproetjes. Rechts op zijn hals zitten er zelfs drie grote in opvallend Orion Teken. Tristan strekt zijn armen omhoog in een sierlijke boog, omdat hij voor balletdanser traint. Hij laat zijn armen weer zakken en springt op. Meteen vergeet hij alle slaap, want deze dag is enorm belangrijk voor hem. ‘Happy birthday to me,’ neuriënd gaat hij op zijn tenen staan. Als getraind balletdanser, neemt hij wat balletposés aan op het groene vloerkleed. Daarbij tikken zijn vingers een bericht op zijn mobiel.

“Wat ben je vroeg,” stuurt hij een whatsapp terug. “Ik sliep net zo lekker.” Een slapend icoon met Zzzz erbij... Hij loopt, wachtend op antwoord tussen een grote klerenkast en bureau door. Er hangen boven zijn bureau een stel uitvergroete foto’s, waarop zijn slanke lichaam balletposes aanneemt. Hij gaat naar de barre, de houten lat, aan de muur vastgemaakt tussen zijn bureau en het bed. Pakt het beet en neemt een paar poses aan.

Terwijl hij de eerste vijf posities uitvoert, bekijkt hij zichzelf daarbij in de grote spiegel. Tilt zijn linkerbeen op en strekt het daarna met groot gemak omhoog, tegen de schouder. Na jarenlang oefenen is hij enorm lenig en een van zijn grootste hobby’s is de poses van dansers van circqu du Solleil na te doen. Ah, zijn scherm licht op.

Kittykat. “Sorry, sorry, vergeef me alsjeblieft.” Hij stuurt een kussend icoon, sterren en witte duif. “Ik wil zo graag de eerste zijn die je feliciteert met je verjaardag, mijn lieve sprookjesprins.”

Daar lacht Tristan om en glijdt ondertussen op het vloerkleed in een elegante spagaat. "Dat is je gelukt, dank je wel."

Kittykat. "Wil je je cadeautje uitpakken, mijn Engel?"

Hij ziet een foto. Even begrijpt Tristan niet wat het is. Een lange vorm, volledig in roze lint gewikkeld? 'Oh!' Ineens beseft hij dat zijn cadeau uit blond schaamhaar steekt en meteen beginnen zijn wangen te gloeien. Snel gaat hij staan en knijpt verlegen zijn dijen tegen elkaar, als probeert hij zijn eigen penis te verbergen.

Kittykat. "Open maken, ja/nee?"

Tristan aarzelt. Hij kijkt om naar de gesloten deur, maar zijn moeder slaapt hopelijk nog vredig. Nieuwsgierig neemt hij de vorm op en glimlacht.

Kittykat is dus een jongen en een flinke ook zo te zien.

Kittykat. 'Openmaken. Ja/nee?'

Hij moet ervan blozen, maar zegt toch; "Ja." Al voelt hij zich erg verlegen bij het idee naar iemand anders diens penis te kijken.

Kittykat. "Hartelijk gefeliciteerd, mijn aller allerliefste Tristan, helemaal voor jou!"

(Op de foto wordt de penis in erectie versierd door een grote roze strik.) Tristan voelt zijn wangen meer en meer gaan gloeien. Onbehagelijk kijken zijn ogen naar de deur. Dit mag zijn moeder nooit zien... Nieuwsgierig neemt hij de penis op en na een aarzeling trekt hij zijn eigen onderbroek open. Wat daar zo stilletjes ligt op een bedje van rood schaamhaar, is veel kleiner.

Kittykat. "Vind je me mooi, mijn lief prinsje?"

Tristan. (Met gloeiende wangen.) "Eh, ik weet niet."

Kittykat. "Nou jij, alsjeblieft?"

Tristan voelt zijn ogen groot worden en vraagt beduusd, "wat bedoel je?"

Kittykat antwoord. "Maak je nu van jouw lieve ding een foto? Ik wil dolgraag je pikkie zien."

Daar schrikt hij van. Tristan voelt zijn ogen grot worden. Een selfie van zichzelf maken, daar? 'Oeh. dat durf ik nooit!' Hij schrikt ervan en smijt zijn mobiel op bed. Onbehagelijk bedekt hij zijn gloeiende wangen en loopt even heen en weer. Opnieuw krijgt hij een bericht. Stuur Kittykat weer een foto?

Kittykat. "Als je naar onze geheime plek gaat, mijn lief prinsje. Dan vind je een cadeau." Rozen, sterren en harten beloven iets moois.

Tristan fronst. Het is nog zo vroeg en dan al naar buiten?

Hij knielt op zijn bed neer en gluurt onder het gordijn door. Het is schemerdonker en de hele straat is verlicht door het oranje zwak gloeiende licht van de straatlantaarns. Deze morgen heeft het flink gevroren en alles is wit van de rijp. Brr, straks moet ik al op de fiets naar school. Tristan heeft helemaal geen zin om twee keer door de kou te moeten. Hij duikt weer onder het gordijn uit en schuift zijn blote benen huiverend onder de pauwblauwe deken. "Het is afgrijselijk koud buiten, hoor." Hij stuurt sneeuwvlokken, sneeuwpoppen en smiley met blauw klappertandend gezichtje.

"Sorry, maar ik haal het straks wel op. Ik kom er op weg naar school toch langs."

Kittykat. "Ik snap het, mijn lieveling." Kussende Smiley. "Ga straks maar, mijn lieve sprookjesprins. Je cadeau loopt niet weg."

Tristan. "Dank je wel. Dat is erg lief van je." Hij plaatst een paar harten en sterren erbij. "Dat zal ik doen."

Kittykat. "Laat je me dan weten wat je ervan vindt?"

Feestmutsen, bloemen, sterren en een lachende smiley beloven iets moois.

Tristan. "Zodra ik je cadeau heb, hoor je het. Doe! doe!"

Opgewekt neemt hij afscheid met kussend icoon. Drukt zijn mobiel tegen de borst en voelt zichzelf glimlachen. Zijn geheime aanbidder is een jongen en hij heeft zelfs Kittykats penis gezien! Met een gevoel van opluchting dat Kittykat niet heeft aangedrongen voor een foto, bekijkt hij nogmaals de penis en schudt bevreemd zijn hoofd. Hoe kan iets waar je mee plast, zo groot worden? Hij heeft zelf maar een piepklein dingetje.

Tristan moet zachtjes doen, want zijn moeder slaapt nog. Het liefste zou hij gillend rondrennen. Eindelijk is het zover. Eindelijk is hij jarig. Op deze dag gaat er iets gebeuren waar hij lang naar uitgekeken heeft.

Verheugd springt hij uit bed en trappelt met zijn voeten, 'ik ben jarig!' Terwijl zijn zeegroene ogen groot worden, rent Tristan op zijn bureau af. Daar liggen, expres in kleine briefjes omdat het dan meer geld lijkt, stapeltjes biljetten van 20, 10 en 5.

'979 euro,' fluistert Tristan. Daarna zingt hij zachtjes, 'money, money, money.' Lachend graaien zijn handen de biljetten bij elkaar en gooit ze in de lucht. Ritselend als herfstbladeren dwarrelt het kleurige papier op hem neer en heen en weer springend probeert hij ze te vangen. De vloer is bezaaid met geld. Giechelend ploft Tristan op zijn knieën en grist het bij elkaar. Daarna kijkt hij naar de bundel biljetten en lacht, 'mine, i's al mine. I'm rich!'

Verheugd kijkt de jongen op naar de poster van een elegante man, dat bij het voeteneind aan de muur hangt. De markies draagt een rood

kostuum en is adembenemend knap met de witte pruik op. Meteen herinnert hij zich de mooie droom waar hij uit wakker werd gemaakt. Tristan heeft deze dromen vaker en kijkt er altijd naar uit, want ze vertellen hem van een schitterend leven in een mooi kasteel. Hij durft er met niemand over te praten, maar weet zeker ooit eerder te hebben geleefd.

Ooit was hij een markies in de 17^e eeuw en droeg toen een mosgroen kostuum. Alleen had hij geen vuurrood haar zoals nu, maar bruin. Deze jonge markies droeg zijn lange haren in een paardenstaart met groene strik, maar had in de hals precies dezelfde drie moedervlekken in het Orion-teken als Tristan in dit leven heeft.

Zijn zeegroene ogen gaan dicht en hij glijdt terug naar zijn heerlijke droom vanuit de 17^e eeuw. Het was een prachtig bal en kan zelfs weer de elegante muziek horen waarop gedanst werd. Meteen gaat hij staan en spreidt zijn armen waarbij het geld ritselend neerdaalt op het groene tapijt. Als vanzelf begint zijn lichaam met sierlijke passen te dansen.

In zijn dromen is Tristan altijd op een bal en danst menuet met een knappe markies, diens grijze kostuum bestikt met parels en een schitterend kanten front. Deze markies had golvend zwart haar en charmante donkere ogen. Het moest wel een prins zijn en weet je wat?

De knappe man kuste hem!

Tristan opent de ogen en kijkt naar zichzelf in de spiegel, verlangend streelt hij zijn lippen. Hij heeft nog nooit in zijn leven iemand gekust, behalve zijn moeder op de wang. Dat telt niet.

‘Wanneer zal ik ooit zoenen met een leuke jongen,’ verzucht hij.

‘Misschien met mijn geheime aanbieder, als,’ verlangend slaat hij zijn armen om zich heen. ‘Als Kittykat mij ooit wil ontmoeten.’

Dat Kittykat geen meisje is, weet hij nu maar al te duidelijk. Tristan zoekt de foto van de penis weer op en kijkt heimelijk om naar de deur. Het voelt zich onbehaaglijk de penis van iemand anders te zien en verlegen bekijkt hij de foto.

Kittykat wou hem ook naakt zien. Brr, hij durft nooit van zijn leven een foto van zichzelf, daar, te maken. De penis zegt alleen niet of zijn aanbieder erg knap is of juist een bink met puistjes.

Zou Kittykat hem willen ontmoeten? Ik ga het vragen, neemt Tristan zich voor. Straks, als ik het cadeau heb, vraag ik of we elkaar ergens kunnen ontmoeten. En dan, zijn hart slaat er nu al van over, wie weet als hij erg knap is, gaan we ergens heen om te zoenen!

Verlangend slaat Tristan de armen om zich heen. Vroeger dacht hij er nooit aan, tegenwoordig, vooral op de school als hij een knappe jongen ziet, denkt hij aan bijna niets anders. Hij wil een lieve prins Charming om mee te zoenen! Zoenen schijnt namelijk iets heerlijks te zijn, wat alle andere tieners graag doen.

Een knappe prins vasthouden en dan zoenen? Daar snakt hij met heel zijn hart naar. Zodra onder zijn voeten het papiergeld knispert, vergeet Tristan de markies, zijn geheime aanbieder en het zoenen weer. Precies op zijn verjaardag gaat hij eindelijk de viool van zijn dromen kopen. De mooiste viool van de hele wereld, een zwaluw, kost slechts 999 euro en 99 cent. Deze prachtige violen zijn normaal tien keer zo duur. Deze is een aanbieding omdat er op de achterkant een lakbeschadiging is, maar wat kan hem dat nu schelen.

Tristan raapt de biljetten op en legt het geld op zijn bureau. Zijn mobiel laat opnieuw Canon D klinken. Het is zes uur geweest. Er zijn vast meer mensen wakker geworden en willen hem misschien feliciteren met zijn verjaardag?

Tristan leest de whatsapp, meteen verdwijnt zijn glimlach.

... "Monique is een slet! Ze is met Andrew naar bed geweest zonder condoom. Straks krijgt ze een baby en dat kind heeft dan slettenhaar..."

Tristan fronsst geërgerd zodra hij dit leest. Wat een rotstreek om dat te zeggen. Af en toe hebben zijn klasgenoten ruzie. Nu is er blijkbaar weer wat aan de hand en stuurt iemand dit bericht.

Deze whatsapp komt op de algemene site van school dat iedereen kan lezen, mochten ze online zijn. Het is wel vreemd, want de afzender staat er niet bij.

Er wordt opnieuw een whatsapp gestuurd.

Monique. "Vuilak, dat is helemaal niet waar!"

"Niemand dit geloven hoor. Ik ben helemaal niet met Andrew naar bed geweest!"

... "Monique is een leugenaar. Ze gaat plat met iedereen die ze maar te pakken krijgt!"

Monique. "Wie dit stuurt is een gemene smeerlap. Wacht maar laffe treiteraar. Als ik je te pakken krijg schop ik je in elkaar!"

De geheime treiteraar wordt nog gemener.

... "Monique is een hoer. Ze doet het met iedereen zonder condoom!"

Andere klasgenoten komen zich er mee bemoeien.

Diana. "Ben jij dit, Lia? Je moet eens ophouden met die rottige streken."

... "Diana is een vuile slet die jongens net zo gemakkelijk pijpt als ik een sigaret opsteek!"

Monique. "Weet jij wie dit is, Diana?"

Diana. "Ik denk Lia, die zegt vaker van die rottingen..."

Monique. Ooh Lia, ja, dat zou best kunnen, of Elsa, Dat is ook zo een stiekemerd.

Tristan leest niet meer mee. Dat geruzie van zijn klasgenoten is zo vermoeiend. Ze zeggen altijd van die vervelende dingen als er gedoe is. Dit interesseert hem niets, toch kijkt hij weer op zijn mobiel, want hij krijgt opnieuw een melding.

"Mike Liu heeft een bericht voor je achtergelaten op Facebook."

Dit bericht van Facebook vind hij leuker en doet meteen zijn computer aan. 'Hee, wat leuk,' Hij krijgt meer felicitaties, van vrienden van de balletschool Anastasia en leuke gifs op Facebook en Instagram. Meteen bedankt hij hen daarvoor...

Zijn vrienden zijn jongens in andere landen die ook ballet dansen, zoals Mike Liu in China. Hij volgt daar diens balletopleiding. Mike is een prachtige danser die vaak filmpjes van zichzelf stuurt.

De Chinese jongen feliciteert Tristan en stuurt hem wat Pinterest plaatjes van Lan Zhan, een zeer elegante Chinese filmacteur die in de bromance, *The Untamed*, meedoet. Mike weet misschien wel dat Tristan op aantrekkelijke Chinese mannen valt en lang zwart haar sexy vindt, zelf vind hij blonde meisjes leuk en Tristan stuurt hem daar wel eens een foto van...

Van Gregory Dawson, een balletdanser uit Engeland, krijgt hij een filmpje van Anthony Johnson. Dit is een beroemde beeldschone balletdanser met schouderlang blond haar en groene ogen. Deze knappe man treedt vaak op in het Londens theater.

Tristan heeft aan de wand waar de deur tegenaan opent, een poster van Anthony samen met Nathalie James. De beroemde balletdansers staan in sierlijke poses. Nathalie staat arabeske. Zelfs al houdt Anthony haar de hand vast, naar haar kijkt Tristan nooit. Het liefste zou hij de vrouw van de poster weg willen knippen, maar dat zal zijn moeder vast vreemd vinden. Het zou vast ook verraden dat hij jongens leuker vindt als meisjes.

Dat hij homofiel is, durft Tristan zijn moeder nog steeds niet te vertellen, want hij is bang dat ze dan niet meer van hem houdt.

Sommigen jongens op school schelden homo's uit en worden dan erg agressief. Het laatste wat Tristan dus durft, is iemand te vertellen dat hij jongens leuker vindt als meisjes.

Gretig bekijkt hij het filmpje.

Anthony Johnson draagt alleen een legging en is op blote voeten. Zijn lichaam is zo elegant terwijl hij danst. Als de balletdanser stil staat, krijgt Tristan een verrassing. De beroemde balletdanser maakt een sierlijke buiging en geeft daarna een kushandje. Zijn stem klinkt aangenaam warm als hij spreekt; 'Happy Birthday dear Tristan! I wish you a very nice birthday.'

'Oh.' De jongen bedekt zijn wangen verrast en voelt ze gaan gloeien en er loopt een aangename rilling over zijn rug. 'Die Engelsman kent mij toch niet. Hoe kan hij dan weten dat ik jarig ben?' Verbaast vraagt hij Gregory. "Anthony zei mijn naam en hij kent mij niet eens?"

Gregory. "Ik heb hem een filmpje van je laten zien. Hij vindt je erg mooi dansen."

Tristan wordt er helemaal warm van. De beroemde balletdanser danst zo prachtig en dan vindt hij hem mooi dansen?

Gregory. "Vind je het leuk? Anthony wil best met je praten hoor. Ik heb je vriend van hem gemaakt."

Vriend worden van de meest beroemde balletdanser van Engeland? Tristan voelt zijn ogen groot worden. Meteen krijgt hij een Messenger melding. "Anthony Johnson wil vriend van je worden. Zwaai naar Anthony." Tristan klikt meteen op het handje.

Opgewekt antwoordt hij. "Good morning mister Johnson, I think you are a marvelous dancer. I'm very happy to meet you."

Tristan ziet weer een whatsapp van een klasgenoot opdoemen. Blijkbaar zijn ze verder aan het kissebissen.

Rudy. "Meiden zijn knettergek."

Monique. "Jongens zijn meidengek!"

Tristan wil zijn mobiel alweer wegleggen, maar als hij ziet wie nu reageert, klemt hij de mobiel alleen maar steviger vast.

Andrew. "Monique, ik ben alleen gek op jou, meid,' met een smiley erbij Tristan leest gretig het bericht en drukt zijn duimen op de meisjesnaam en het, meid met een zucht vol verlangen, hij is al jaren heimelijk verliefd, maar het is kansloos. Andrew is een meidengek en zijn nieuwste verovering heet...

Monique. "Goedemorgen lieverd, goed geslapen?"

... "Andrew is een meidengek. Hij heeft elke meid op school al gehad."

Andrew klinkt behoorlijk nijdig zodra hij reageert. "Als ik weet wie je bent, stop ik je met je kop in de plee en trek door!"

... "Andrew is een hoerenloper!"

Andrew. "Houd toch je kop, vuile viespeuk!"

Monique. "Wie is die vervelende klier toch?"

Rudy. "Als het maar niet Barbie met z'n roze kop is. Die gluurt altijd zo stiekem naar jou, Andrew."

Tristan weet dat hij bedoeld wordt. Hij vind het helemaal niet leuk dat klasgenoten hem steeds treiteren door Barbie noemen, maar reageert niet.

... "Niemand weet, niemand weet, hoe ik heet. Hahaha!"

Andrew. "Wacht maar. Je kan prepaid hebben. Ik heb een neef die bij de post werkt.

Die komt er vast achter waar je woont en dan grijpen we je."

... "Oeh, nou ben ik bang!"

Rudy. "We moeten straks op school vragen alle mobiels te mogen zien. Dan komen we er wel achter wie deze irritante berichten stuurt."

Tristan drukt verschrikt zijn mobiel tegen zich aan. Straks zien ze de penis van Kittykat!

Tristan krijgt weer een bericht op zijn computer, een Amber Alert. Opnieuw is er ergens iemand vermist. De vermiste jongen heet Jason Anton Bakker en is 18 jaar oud.

Tristan leest het politiebericht niet verder. Hij gaat staan en moet maar eens beginnen zich klaar te maken om naar de Art-Dance te gaan. Toch aarzelt hij. Met een knie leunend op zijn stoel, bestuderen zijn ogen de foto van de knappe Chinese jongen. Goh, denkt hij. Die jongen is net zo knap als Lan Zhan en Jason, wat een leuke naam.

Jason heeft gitzwarte haren aan de rechterkant kort, maar aan de andere kant erg lang, tot op de schouders. Zijn schuine donkere ogen kijken brutaal, wat hem voor Tristan aantrekkelijk maakt en fluistert, 'Jason is best een lekker stuk.'

Waar zou die jongen gebleven zijn, vraagt Tristan zich af. Hij schrikt als er een lijst met verdwenen mensen van Amber Alert verschijnt. Veel ervan zijn tieners en hebben zijn leeftijd!

Brr, wat verdwijnen er toch veel tieners, bedenkt hij vol afgrijzen en Tristan voelt een huivering over zijn rug gaan. Hij hoopt dat dit hem nooit zal overkomen.

Opnieuw zoemt de mobiel door een doorstuur bericht van school. Diana en Monique hebben het nu over een Amerikaanse serie op Netflix. Sex Education. Tristan heeft een paar afleveringen gekeken omdat het erg grappig zou zijn. Het gaat over tieners op een Amerikaanse Highschool die vaak seks hebben. De serie is best grappig, maar er zijn helemaal geen aantrekkelijke jongens bij, dus volgt hij de serie niet meer.

Toch blijft hij lezen.

De meisjes hebben het over iets wat hem best boeit, echte seks... Tristan was altijd erg druk met zijn dansstudies. Pas de laatste tijd, omdat hij Andrew steeds meisjes ziet kussen op het schoolplein, begin hij zich hiervoor te interesseren. Tristan heeft namelijk nog nooit gekust en het lijkt hem geweldig om te doen. Wie op het schoolplein staat te zoenen lijkt daar enorm van te genieten. Het lijkt Tristan hemels om Andrew te zoenen, maar daar is weinig kans op. Hij zou eerder een dreun krijgen, want Andrew treitert hem altijd.

Diana. "Gisteren naar die herhaling van Sex Education gekeken?"

Monique. "Yep."

Diana. "Hoe vond je die griet die zo wild masturbeerde?"

Monique. "Yech! Leek wel of ze een brood aan het doorzagen was met die hand zo wild heen en weer duwen. Kan me echt niet voorstellen dat dit lekker is op je vagina!"

Diana. "Doe jij wel eens eh..."

Monique. "Masturberen, natuurlijk. Gezond en lekker toch? Iedereen weet toch dat je je klit tussen duim en wijsvinger heen en weer moet wrijven. Dan komt het vanzelf wel goed."

Diana. "Heb je dan wel eens je klit onder water gehouden?"

Monique. "Watte???"

Diana. "Hebben jullie ook zo een kraan dat je die van de wasbak af kan draaien? Mix het water tot lekker warm, ga eronder zitten met je benen wijd en laat het water op je klit lopen. Ik garandeer je dat je dat lekkerder vindt als lachgas."

Rudy. "Wij kunnen dit ook lezen hoor."

Robin. "Als je nou niet zo een kraan hebt, wat dan?"

Rudy. "Meiden verzinnen de gekste dingen om klaar te komen. Heb wel gehoord dat ze er een komkommer instoppen."

Diana. "Zal ik er bij jou eens een komkommer instoppen?"

Robin. "Graag!" Met lachende smiley erbij.

... Alleen flikkers willen dingen in zich hebben. Robin is een homo!"

Robin. "Je bent zelf een homo, jij vieze goorlap."

... "Robin is een homo!"

... "Robin is een homo!"

Robin. "Ben jij dit smeerlap met je rode kop? Als je niet ophoudt, kom ik je verbouwen!" Tristan schrikt daarvan. Hij kijkt op als er in het stille huis een geluid begint, het is de schrille beep van de wekker van zijn moeder. Het is al bijna half zeven...

Snel doet hij de computer uit en Tristan springt op. Zijn moeder is wakker en hij moet beginnen met zijn ochtendritueel. Even plassen, wassen en zich aankleden. Zijn moeder wacht altijd tot hij klaar is in de badkamer voor ze er zelf in gaat.

'Happy birthday to me,' zingend, loopt de jongen door de gang. In de badkamer liggen kleine witte tegeltjes op de vloer en er zitten grijze aan de muren. De vloertegels zijn koud aan zijn blote voeten. Hij stapt op de donkerblauwe mat, doet de wc-bril omhoog en gaat zitten om te plassen. De stortbak loopt nog, zodra hij zijn slaapshirt uitdoet en in de wasmand smijt.

'Brr, wat is het koud.' Huiverend slaat Tristan zijn armen om zich heen, gaat bij de wasbak staan en wacht tot het water warm wordt.

Even wassen, tandenpoetsen voor de spiegel en klaar.

Rillend, omdat hij alleen maar zijn onderbroek draagt, haast Tristan zich terug naar zijn kamer. Snel doet hij de klerenkast open en trekt een wit mouwloos hemdje aan. Pas daarna strelen zijn handen langs T-shirts, sweatshirts, blouses en broeken met pastel kleuren om uit te zoeken wat hij vandaag wil dragen. Iets leuks, want het is immers zijn verjaardag.

Tristan gaat voor de spiegel staan en bestudeert zijn slanke elegante lichaam. In het mouwloze hemdje en stretch broekje zou hij zo kunnen optreden, maar alleen dit dragen en dan naar de uni gaan?

Hij moet lachen bij het idee. Dat lijkt hem vreselijk stom.

Ooit heeft hij gedroomd zonder broek naar school te gaan en weet nog hoe vreselijk beschaamd hij zich voelde toen hij wakker werd. Snel trekt hij sokken en een witte skinny jeans aan en bestudeert zich van achteren.

Gelukkig zie je door het stretch broekje geen naden, maar wat zal ik verder aandoen?

Peinzend houdt hij om de beurt een wit sweatshirt met gouden Keltische print. Een blauwe blouse met vleermuismouwen of een lange groene blouse met fonkelende glinstersteentjes voor zich op. De groene bloes vindt hij het leukste voor een verjaardag. Nog een witte leren riem met zilveren sterren om zijn middel sluiten en hij is klaar voor zijn optreden.

Als laatste schuift Tristan zes leren bandjes aan zijn rechterpols. De armbanden hebben kralen van zilver en halve edelsteen in verschillende kleuren en hij draagt ze altijd. Daarna kamt hij zijn krullende haren. ‘En,’ vraagt hij zichzelf af. ‘Is dit is feestelijk of niet?’ Tevreden bewondert het spiegelbeeld zichzelf.

Op zijn witte broek glimt een lange oranje draad, hij trekt het er af en houdt het omhoog. Het is een van zijn haren, Hij vindt zijn haar zelf de gloed van herfstbladeren in de zon hebben, laat de haar vallen en trekt een lade open. Hier zitten elastische haarbanden met allerlei kleuren in. Hij draagt zijn haar het liefste in een paardenstaart, zoals markiezen dat vroeger hadden. Thuis altijd met een fluwelen strik. Voor de school doet hij liever een haarband om en kiest een donkergroene met pareltjes. Daarna neemt de jongen zichzelf op. In sierlijke krullen reikt de weelderige paardenstaart bijna tot het midden van zijn rug. Tevreden met zijn uiterlijk neemt Tristan een ballet pose aan voor de spiegel en zegt; ‘Spiegeltje, spiegeltje aan de wand Wie is de mooiste jongen van het land?’ (Met lage stem antwoord hij...)

‘Jij Tristan, er is geen jongen knapper dan jij.’

Hij moet om zichzelf lachen, maar zucht toch diep. Was er nu maar een leuke jongen die dit tegen hem zou durven te zeggen. Een jongen zoals Andrew. Wie weet vind hij op zijn verjaardag eindelijk een knappe prins Charming.

Vol verwachting draait hij zich van de spiegel af. ‘Kittykat is vast erg knap,’ knikt Tristan hoopvol. ‘We gaan elkaar misschien wel vanavond zien.’ Tevreden met zijn outfit, loopt hij naar zijn bureau en buigt over het hoopje papiergeld heen. Tristan weet dat hij zich moet haasten wil hij nog even ontbijten, maar eerst moeten de biljetten op volgorde liggen. Hier heeft hij hard voor gewerkt, bracht kranten rond, liet honden uit en legde al zijn zakgeld opzij.

‘979 euro,’ fluistert Tristan zodra het geld weer op stapeltjes liggen. Alles wat hij voor zijn verjaardag verlangt, is 20 euro... dan heeft hij precies de 999 euro en 99 cent die gevraagd wordt. ‘Al mine, al mine,’ verheugd tappen zijn vingertoppen tegen elkaar. ‘Straks is de zwaluw al mine!’

Vol verwachting haast hij zich naar de woonkamer.

Esther van der Linde versiert de stoel van haar zoon met slingers. Ze heeft de tafel extra mooi gedekt en speciaal voor zijn verjaardag, draagt ze de grijze trui die hij zo leuk vindt, net als de broche van barnsteen

bloemen met zilveren blaadjes die Tristan verleden jaar voor haar gekocht tijdens een vakantie op Schiermonnikoog.

Zodra zijn moeder hem ziet, komt ze jubelend op hem af. Ze strekt haar armen uit en hij laat zich lachend omhelzen.

‘Hartelijk gefeliciteerd, lieverd.’ Esther kust zijn wangen en knuffelt hem, maar ze geeft toch geen cadeau... ‘Wat ben je mooi?’ Lachend draait ze hem rond, waarbij de fonkel steentjes op de groene bloes vrolijk schitteren, ‘ga je vandaag optreden?’

Hij lacht daarom. ‘Ik heb mijzelf versierd, mam,’ zegt Tristan opgewekt. ‘Nou, ik vind je nog mooier dan een kerstboom.’ Snel pakt ze haar mobiel en maakt foto’s van haar zoon waarbij hij ook even een balletpose aanneemt op de tenen. Daarna een selfie van hun beidjes. Esther neemt hen op in de spiegel boven het dressoir. Ze hebben allebei hetzelfde opvallende vuurrode haar en slanke figuur. Alleen heeft zij donkergroene ogen, terwijl die van Tristan het mystieke grijsgroene van een diepe zee hebben.

Ze gaan aan de ontbijttafel zitten en Esther schenkt thee in. Met een gevoel van vertedering kijkt zij naar een foto aan de muur die haar dierbaar is. Het is van zichzelf en haar kind. Toen hij maar net geboren was, legden ze de kleine baby in haar armen en Esther vroeg zich af; ‘Hoe zal ik jou noemen.’

Even was ze panisch. Ze wilde helemaal geen zoon, maar toen ze zijn lieve gezichtje zag en dat hij hetzelfde rode haar als zij had, raakte ze verliefd. Het eerste geluidje dat hij tegen haar maakte, klonk ook zo duidelijk dat ze het zelf een wonder noemt. Hij heeft zijn naam zelf gezegd; ‘Tristan.’ Ze wou hem graag een tweede naam geven, dat staat immers zo deftig en kwam na lang zoeken op Amadeus uit. De ambtenaar van de burgerlijke stand deed alleen een beetje raar toen ze haar zoon zelf kwam aangeven en de namen Tristan Amadeus noemde. ‘Amadeus,’ vroeg hij. ‘Ja, Amadeus van Mozart,’ knikte ze.

De man typte ijverig op de computer en toen ze het geboortebewijs later bekeek, moest ze lachen. Haar kind had immers een prachtige naam gekregen. Tristan Amadeus Mozart van der Linde.

Nu is haar zoon al zeventien. Terwijl de tijd van zijn eerste stapjes en proberen te fietsen nog duidelijk in haar geest ligt.

Terwijl ze eten, neemt Esther andere foto’s aan de muur op. Bij foto’s van haar en vrienden terwijl ze net afgestudeerd zijn van het conservatorium, moet ze altijd zuchten en voelt zich daarna down. Ze had talent voor viool spelen en speelde graag werken van Mozart. Er wachtte haar zo een